

Rolmodel met dyslexie - De huisarts

Werken met dyslexie. Welke uitdagingen kom je tegen? Waarin ben je juist goed, dankzij je dyslexie? In 'rolmodel met dyslexie' vertelt een werkende met dyslexie zijn of haar verhaal. Laat je inspireren door de ervaringen en tips van een mede-dyslect. Deze keer huisarts Sascha Kuiper. 'Een spelfout maakt mij geen slechte dokter.'

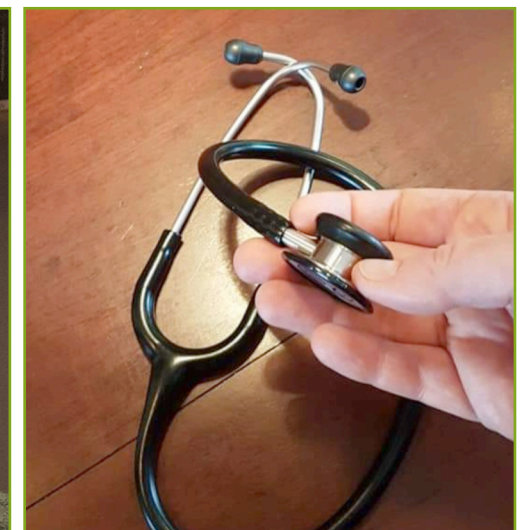
TEKST: |
INGRID SCHORSCH |

Ik ben Sascha Kuiper, een 38-jarige huisarts met dyslexie. Mijn jeugdroom was dokter worden, waarbij ik in eerste instantie dacht aan dierenarts. Maar vanwege mijn dyslexie waarschuwde mijn oom me voor deze zeer moeilijke opleiding. Tijdens de middelbare school gaf ik deze droom op. Ik zag mezelf

daar als een (onder)gemiddelde leerling. Na mijn vwo-diploma ben ik wel gaan studeren: Pedagogische Wetenschappen en Onderwijskunde aan de Radboud Universiteit. Het eerste jaar verliep zo goed dat ik met hulp van een vriend de moed verzamelde om mee te doen met de loting voor geneeskunde. Ook een zware studie, maar ik wist nu dat ik dit echt wilde en ging ervoor. En ik werd ingeloot! Ik specialiseerde me tot huisarts, een functie die ik nu al vier jaar vervul. Binnenkort start ik mijn eigen praktijk. Dit maakt me trots.

De studie – leve het beelddenken

De studie was pittig. Gelukkig kon ik bij het leren mijn visuele talenten inzetten. In de universiteitsbibliotheek maakte ik samen met een vriendin tekeningen van de anatomie. Een aanpak die voor mij perfect werkte. Puur lezen bleef niet hangen, dus las ik alles standaard drie keer: eerst globaal, dan inhoudelijk en tot slot de belangrijke elementen samenvattend. Kleurgebruik en kleine kriebeltjes waren mijn geheime wapens; het maakte de tekst vrolijk en positief. Belangrijke informatie viel zo meer op en bleef daardoor beter hangen in mijn geheugen. De voortgangstoetsen vormden de grootste uitdaging. Dit waren meerkeuzevraagtoetsen met 200 vragen die we in 4 uur tijd moesten afronden. Die pasten niet bij mijn denk- en leerstijl.

Ondanks mijn inmiddels grondige begrip van ziektebeelden en mogelijke behandelingen, worstel ik nog steeds met het onthouden van losse feitenkennis binnen mijn vak. Ik denk vooral in 'grotere verbanden' en van hieruit weet ik dan de details weer naar boven te halen.

Het werk – Ik doe het op mijn manier

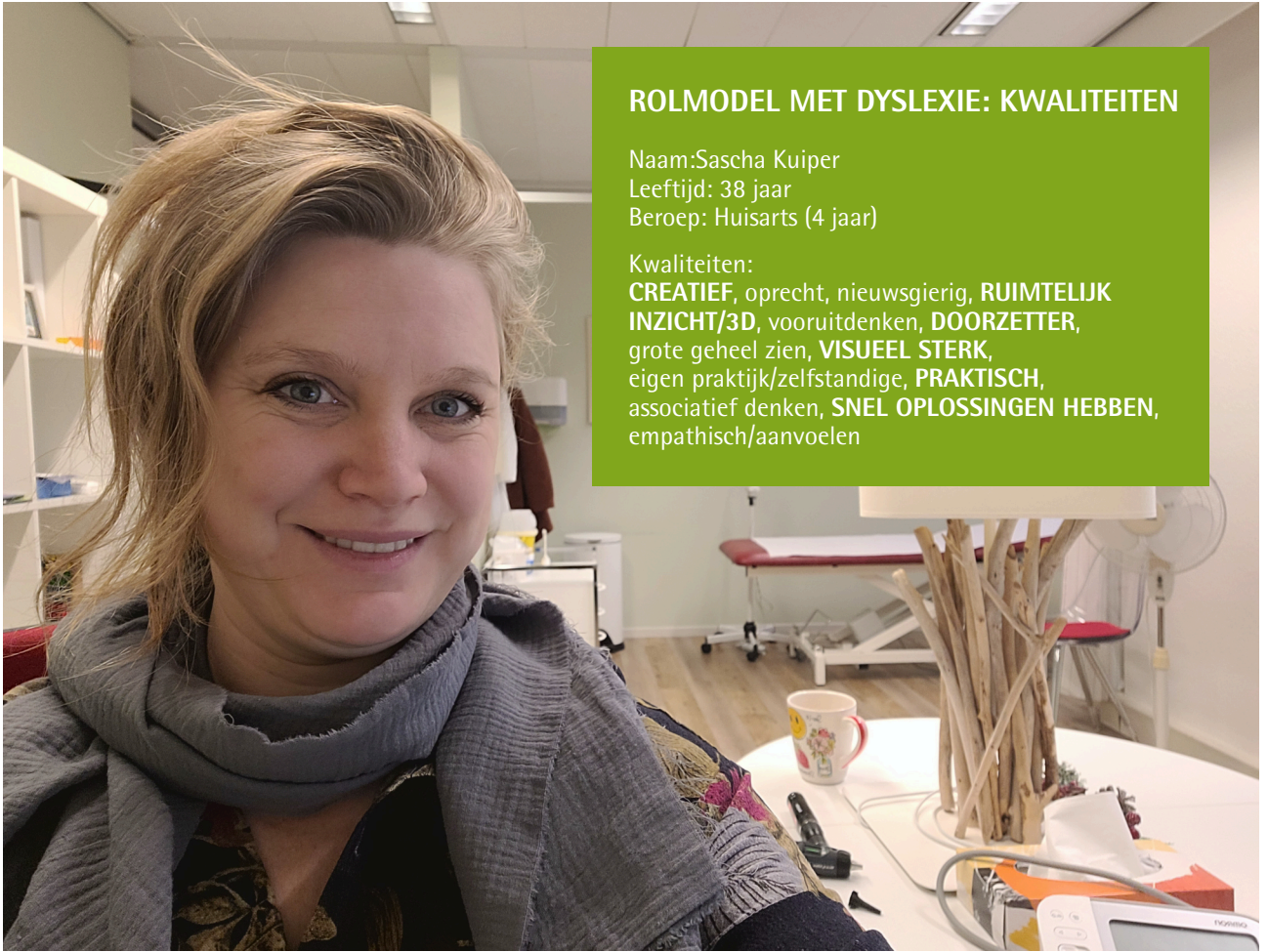
In mijn beroep geniet ik het meest van het spreekuur draaien, de gesprekken, kleine ingrepen doen en de praktische taken van de praktijk. Daarnaast vind ik het contact met patiënten en mede zorgverleners erg boeiend. Elke dag biedt veel afwisseling, dat past bij mij. Ik krijg energie van de variatie in mijn werk, de breedte van het vak, alle leeftijden en vele aandoeningen

zien. Om het kwartier iemand anders, die korte spanningsboog werkt prima voor mij. Ik denk dat mijn dyslexie me hierbij helpt om mensen snel te doorgronden en aan te voelen wat ze nodig hebben. Ook mijn vermogen om te associëren, snel te schakelen en breed informatie te checken komt me hierbij goed van pas.

Ik heb regelmatig wat tijd nodig om gesprekken te laten bezinken en om zo overzicht te houden in bij- en hoofdzaken. Wat mij helpt zijn korte pauzemomenten tussen de patiënten die ik zie, om zo informatie te verwerken. Dan lijkt het soms voor de assistenten dat ik niks doe maar eigenlijk ben ik juist hard aan het werk. Te veel drukte in mijn hoofd brengt me uit balans.

Onverwachte spoedgevallen geven me veel energie, maar als de planning uitloopt, kan ik grip verliezen. Gelukkig weet ik dit snel weer te herpakken. Mijn autonomie en de ruimte om mijn werk te doen zoals ik denk dat het voor mij werkt, zijn daarom essentieel. De administratie en taalverwerking kosten mij extra energie, dit komt door mijn dyslexie.

Het moeilijkste voor mij is het typen tijdens een consult als de patiënt meekijkt. Helaas zit er geen spellingcontrole in het systeem waar ik op werk, dus ik moet alles teruglezen en hopen dat ik de fouten eruit haal. Het uitwerken van een consult doe ik daarom liever achteraf, maar dan moet ik het in mijn eigen tijd doen en dus

ROLMODEL MET DYSLEXIE: KWALITEITEN

Naam: Sascha Kuiper
Leeftijd: 38 jaar
Beroep: Huisarts (4 jaar)

Kwaliteiten:
CREATIEF, oprecht, nieuwsgierig, **RUIMTELIJK INZICHT/3D**, vooruitdenken, **DOORZETTER**, grote geheel zien, **VISUEEL STERK**, eigen praktijk/zelfstandige, **PRAKTISCH**, associatief denken, **SNEL OPLOSSINGEN HEBBEN**, empathisch/aanvoelen

ook 'op eigen kosten'. De administratie op orde hebben, geeft mij wel structuur en rust.

Sterke kanten

Ik ben flexibel, schakel makkelijk tussen gesprekken en tussen verschillende patiënten zonder de draad kwijt te raken. Creativiteit is een van mijn troeven. Soms ga ik in mijn denken te snel voor mijn collega's. Verder profiteer ik van mijn ruimtelijk inzicht en mijn visuele talenten. Ik hoef iets maar één keer te zien! Tenslotte is er natuurlijk mijn doorzettingsvermogen. Anders was ik nu geen huisarts geweest.

Dyslexie voelt grotendeels als een kracht, hoewel ik me altijd bewust ben van lezen en schrijven als uitdagingen. Het was vooral een uitdaging tijdens mijn opleiding, met zoveel theoretische leerstof en weinig praktijkgericht leren. Soms voel ik nog onzekerheid. Heb ik wel voldoende kennis? Maar na vier jaar positieve feedback van mijn patiënten, weet ik dat ik een goede huisarts ben, ondanks deze uitdagingen.

Onzekere momenten

De reactie van mijn omgeving speelt stiekem nog steeds een grote rol. Bijvoorbeeld van mensen

die spelfouten in brieven als onprofessioneel beschouwen. Hoewel ik het begrijp, snap ik het aan de andere kant ook weer helemaal niet. Het is geen slordigheid. Een spelfout maakt mij geen slechte dokter. Toch triggeren dit soort reacties mijn onzekerheid. En dat terwijl taal, schrijven niet het belangrijkste is voor dit vak.

Mijn tips

Tips voor lastige taken: schrijf beknopt en puntig voor collega's. Maak puntsgewijze aantekeningen en omarm autonomie. Het is cruciaal voor werkplezier en energiebehoud. Dyslexie hindert je slechts in een klein aspect van je baan als arts, het vak bestaat uit zoveel meer.

Voor jongvolwassenen die de arbeidsmarkt betreden: volg je interesses, ongeacht het leeswerk of de meningen van anderen. Als iets je boeit, duik erin. Erken je kwaliteiten, inclusief die gekoppeld zijn aan dyslexie. Begrijp dat niet iedereen deze sterke kanten heeft en zie dit als jouw gave. Zie jouw dyslexie als een element van een groter geheel. Durf daar een percentage aan te hangen en weet dat dit géén 100% beslaat. Een mens is meer dan alleen zijn of haar dyslexie!